

neboť měla by, ana její pohledávka jest proti oběma dlužníkům nedílná, proti každému z nich nárok na kvotu, tedy aspoň minimální z celé své posud nezaplacené pohledávky. Již z toho důvodu nebylo, jak správně vystihl rekursní soud, potvrditi vyrovnání (§ 50 čís. 1 vyr. ř.). Jest však také přisvědčiti názoru rekursního soudu, že vyrovnacím návrhem dlužníků by ohledně těch věřitelů, kteří se přihlásili k vyrovnání toliko jako věřitelé dlužníka Josefa C-a, byla porušena zásada velícího předpisu § 46 (3) vyr. ř. o stejném nakládání se všemi věřiteli. Stěžovatelé ovšem namítají, že tu jde o nedopatření oněch věřitelů, ježto prý dlužníkem těchto věřitelů jest i dlužnice Marie C-ová. Třebas tato námitka jako novota jest přípustná, nemá pro posouzení věci významu, ježto i po jejím odstranění ve smyslu pro dlužníky příznivém zůstala by vždy ještě neodstraněna závada tkvící v porušení předpisu § 3 (2) vyr. ř. proti věřitelce Občanské záložně v S. Tuto závadu nebylo by již lze odstraniti vzhledem k lhůtě § 56 čís. 1 vyr. ř., jak správně uvádí rekursní soud (rozh. čís. 6634 sb. n. s.). Námitka, že věřitel Josef M. hlasoval pro vyrovnání, poslav přípis, že na vyrovnání přistupuje, jest bezvýznamnou již proto, že podle § 42 vyr. ř. lze o návrhu na vyrovnání hlasovati toliko ústně, ať již osobně nebo zmocněncem, nikoli však písemně. Rekursní soud, na jehož případné důvody se stěžovatelé jinak odkazují, odepřel proto právem na stížnost jednoho z věřitelů, jenž k vyrovnání výslovně nepřivoliil (§ 52 vyr. řádu) potvrditi vyrovnání dlužníků.

Čís. 7861.

Jde o žalobu podle § 37 ex. ř., domáhá-li se třetí osoba nepřipustnosti exekuce z důvodu práva příslušejícího jí následkem postupu zabavené pohledávky nebo zabaveného nároku. Na tom nic nemění dodatek k žalobní prosbě, že následkem postupu přísluší žalobci přednější právo na uspokojení ze zabavené pohledávky.

Při exekuci na pohledávku počíná se výkon exekuce doručením usnesení o zabavení pohledávky, nikoliv teprve příkázáním pohledávky k vybrání.

(Rozh. ze dne 10. března 1928, R I 157/28.)

Žalobou, zadanou na exekučním soudě, domáhala se žalobkyně zrušení exekuce na pohledávku, tvrdíc, že pohledávka, již vymáhající věřitel zabavil, nepřísluší dlužníku, nýbrž žalobkyni, již prý byla postoupena před provedením exekuce. Soud prvního stolice vyhověl námitce věcné nepříslušnosti a odmítl žalobu. Rekursní soud zamítl námitku věcné nepříslušnosti. Důvody: Samo napadené usnesení připouští, že tu jde o žalobu podle obdoby žalob §§ 37 a 258 ex. ř., čímž dána jest příslušnost prvního soudu jakožto soudu exekučního k projednání sporu, aniž by na tom záleželo, zda jsou soudu známy okolnosti, které podle jeho právního názoru svědčí proti opodstatněnosti žaloby

ve věci samé, neboť příslušnost soudu jest odůvodněna nejen, když dlužno žalobě vyhověti, nýbrž i když dlužno žalobní žádost zamítnouti. Netřeba se tudíž v tomto období sporu zabývatí otázkou, zda došlo roku 1926 k novaci soudním smírem a zda je žalovaná strana oprávněna k vymáhání nároků proti poddlužníku Vojtěchu J-ovi.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Vývody dovolacího rekursu nejsou s to, by vyvrátily správné důvody napadeného usnesení. Domáhá-li se žalobkyně žalobou »nepřípustnosti exekuce« z důvodu práva příslušejícího jí následkem postupu zabavené pohledávky nebo nároku, jde o žalobu podle § 37 ex. ř. Připojený dodatek k žalobní žádosti o výrok, že »následkem postupu přísluší žalobkyni přednější právo na uspokojení ze zabavené pohledávky«, jest uveden jako následek postupu a nepřípustnosti exekuce, a nemění nic na povaze žaloby o vyslovení nepřípustnosti exekuce, poněvadž výrok o nepřípustnosti exekuce obsahuje v sobě již také ten důsledek, že žalobkyně bude moci se uspokojiti ze zabavené pohledávky napřed a bude nucena vydati povinnému nebo jeho věřitelům pouze to, co zbyde po jejím uspokojení. O tom, zda je žalobní nárok odůvodněn čili nic, nerozhoduje se při řešení otázky příslušnosti, to bude řešeno teprve při věcném rozhodování sporu. Proto nemá důvodnost nároku vlivu na řešení otázky příslušnosti, rozhodným jest jen, zda pro nárok, jak ho žaloba tvrdí, jest opodstatněna příslušnost dovolaného soudu. Tomu tak jest, ježto žaloba jest žalobou vylučovací podle § 37 ex. ř. a k jejímu rozhodnutí jest příslušným exekuční soud, jakmile se s výkonem exekuce počalo. I tato podmínka jest splněna, ježto doručením usnesení o zabavení pohledávky výkon exekuce již započal. Nesprávným jest názor, že výkon počíná teprve příkázáním k vybrání. Ostatně, i kdyby nešlo o žalobu vylučovací, byl by ke sporu o přednost na uspokojení z výtěžku exekuce dán podnět exekucí ve smyslu § 17 ex. ř. a pro rozhodnutí takového sporu jest rovněž exekuční soud příslušným, jakmile výkon exekuce již počal.

Čís. 7862.

Pozemková reforma.

Příděl pozemku jest úředním úkonem (a to rozhodnutím nikoliv pouhým opatřením) Státního pozemkového úřadu, není však soukromoprávním jednáním, při němž by mohly býti uplatňovány důvody neplatnosti nebo zvržitelnosti, uznané občanským zákonem, nýbrž platí tu jen ustanovení přídělové listiny.

Agenda pozemnoreformní, jsouc podle své povahy agendou veřejnoprávní, přináležejí zásadně správním úřadům, leč že by tím kterým ustanovením pozemnoreformních zákonů byla stanovena výslovná výjimka a byl řádným soudům buď příkázán ten který úkon agendy té, anebo stížnost proti tomu kterému úkonu Státního pozemkového úřadu. V přídělovém řízení jest přípustna stížnost pouze na nejvyšší správní soud.